

Phẩm 10: LUẬN

*Oai nghi, không oai nghi
Nếu lìa rồi lại được
Không do đấy đến hơn
Người năng quyết định đáp.*

Đáp: Có, từ Vô Sắc sinh sắc

*Lúc chứng được quả Thánh
Tất cả lìa các ác
Pháp hữu vi tịnh lành.
Được rồi mà không tu?*

Đáp: Có, lúc lui sụt được quá khứ

*Đạo giả lúc hưng khởi
Chưa xa lìa các ác
Giải thoát lìa bỏ ác.
Xin đáp rồi nhất định?*

Đáp: Có, là tu ở đương lai

*Sáng mặt chiếu phiên não
Lúc hưng khởi ra định
trong Sơ thiền thanh tịnh.
Đạt được đạo suy thoái?*

Đáp: Có, quả vô trước tu và huân tu

*Từng trong đạo kiến đế
Có được các pháp thiện
Pháp này cũng có duyên
Bậc thánh không thấy duyên?*

Đáp: Có, khi trong cõi Dục tu hành đẳng trí

*Quả trí tuệ hữu lậu
Xa lìa công đức tịnh
Không lìa từ nơi ý
Đây cũng là quả kia?*

Đáp: Có, tâm biến hóa ở cõi Dục.

*Khi trụ đạo vô ngại
Thành tựu được các diệt
Các phiên não từ đó
Chẳng như vô lậu kiến?*

Đáp: Có, lúc tu học các thần thông.

Có kiết không giải thoát

*Người không nhớ thì được Không dứt trừ
phiền não Gọi đó, vô cầu hết.*

Đáp: Có, khi từ trong ánh sáng mà

*Sinh lên Phạm thiên. Có địa vô lậu
tịnh*

*Chưa từng được, đã được Không lìa dục,
chẳng lui Không dựa vào kiến đạo?*

Đáp: Có khi lìa sắc, dục mà chứng ngộ, được đạo tư duy Vô Sắc vô lậu.

*Vả chưa được các pháp Mà chứng được
pháp này Không xả nó không được Nếu
người biết thì đáp?*

Đáp: Có. Phẩm tâm vô lậu thứ nhất khác được công đức vô lậu khác, xả việc của phàm phu. Ngoài ra, tất cả đều không được.

* * * * *